

वा० रा०

॥ १०० ॥

अथ लवणासुरपीडितऋषीणां रामसमीपागमनं ॥ तयोरिति ॥ एवं संवदतोः प्रतिदिवसं धर्मसंवादां कुर्वतोस्तत्पूर्वप्रजारक्षणं कुर्वतोरित्यावत् ॥ वासंतिकी वसंतकालभवां निशाप्राप्ता कालांतरे इति शेषः ॥ इदं कालवचनं ऋषिकार्योचितत्वप्रदर्शनार्थं ॥ १ ॥ दर्शनमभिचक्राम प्रजादृश्यते यत्र स्थाने तत्स्थानं दर्शनमभिचक्राम जगाम ॥ २ ॥ प्रति

मांसमस्याभवत्तत्र आहारे तु महात्मनः ॥ अथ क्रुद्धेन मुनिना शापो दत्तोऽस्य दारुणः ॥ ५९ ॥ गृध्रस्त्वं भव वै राजन् मां न ह्यथ सो ब्रवीत् ॥ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ अज्ञानान्मे महाव्रत ॥ ६० ॥ शापस्यांतं महाभाग क्रियतां वै ममानघ ॥ तदज्ञानकृतं मत्पाराजानं मुनिरब्रवीत् ॥ ६१ ॥ उत्पत्स्यति कुले राज्ञां रामो नाम महायशः ॥ इक्ष्वाकूणां महाभागो राजा राजीवलोचनः ॥ ६२ ॥ तेन स्पृष्टो विपापस्त्वं भविता नरपुंगव ॥ स्पृष्टो रामेण तच्छ्रुत्वा नरेन्द्रः पृथिवीपतिः ॥ ६३ ॥ गृध्रत्वं त्यक्तवान्राजा दिव्यगंधानुलेपनः ॥ पुरुषो दिव्यरूपो भूदुवाचैदं च राघवं ॥ ६४ ॥ साधुराघव धर्मज्ञ त्वत्प्रसादादहं विभो ॥ विमुक्तो नरकाद्द्वोराच्छ्रापस्यांतः कृतस्त्वया ॥ ६५ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० एतदंतं प्रक्षिप्ताः सर्गाः ॥ ६६ ॥ तयोः संवदतो रेवं राम लक्ष्मणयोस्तदा ॥ वासंतिकी निशा प्राप्ता न शीतान च धर्मदा ॥ १ ॥ ततः प्रभाते विमले कृतपूर्वाह्निक क्रियः ॥ अभिचक्राम काकुत्स्थो दर्शनं पौरकार्यवित् ॥ २ ॥ ततः सुमंत्रस्त्वागम्य राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ एते प्रतिहता राजनू द्वारिणिष्ठं तापसाः ॥ ३ ॥ भार्गवं च्यवनं चैव पुरस्कृत्य महर्षयः ॥ दर्शनं ते महाराज चोदयंति कृतत्वरः ॥ ४ ॥ प्रीयमाणा नरव्याघ्रय मुनातीरवासिनः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रामः प्रोवाच धर्मवित् ॥ ५ ॥ प्रवेश्यंतां महाभागा भार्गव प्रमुखा द्विजाः ॥ राज्ञस्त्वाज्ञां पुरस्कृत्य द्वास्थो मूर्ध्ना कृतांजलिः ॥ ६ ॥ प्रवेशयामास तदा तापसान्सुदुरासदान् ॥ शतं समधिकं तत्र दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ ७ ॥ प्रविष्टं राजभवनं तापसानां महात्मनां ॥ ते द्विजाः पूर्णकलशैः सर्वतीर्थान्बुसत्कृतैः ॥ ८ ॥

हताः द्वारि निरुद्धा इत्यर्थः ॥ ३ ॥ भृगुगोत्रापत्यं च्यवनं पुरस्कृत्य ॥ हे महाराज तव दर्शनं प्रत्यस्मान् चोदयंति प्रेरयंति ॥ ४ ॥ ५ ॥ भार्गव प्रमुखाः च्यवन प्रमुखाः ॥ ६ ॥ समधिकं किंचिदधिकं शतं ॥ ७ ॥ पूर्णकलशैरुपलक्षिताः ॥ ८ ॥

उ० का०

॥ १०० ॥